♦ b l o c - n o t e s ♦

O chestie cu o redacţie la New-York...

In toată presa românească, există o singură gazetă care anunţă că are redacţie la Berlin, la Paris, la Viena, la Praga, la Londra, la New-York, la Honolulu şi la Peking.

«DIMINEAŢA» şi «Universul» nu au redacţii în toate aceste oraşe. Nu pot încă să aibe. Ce dracu: o redacţie, la New-York sau la Londra, nu este fleac.

După douăzeci de ani de activitate şi succese, «Dimineaţa» abia a ajuns să aibe o redacţie la Cluj, pentru tot Ardealul. De New-York sau de Peking, nici pomeneală.

Şi totuşi, un ziar de dimineaţă are redacţii în toate Capitalele din lume. Şi la Viena, şi la Stokholm, şi la New-York...

Dacă soseşte o telegramă cu un rezultat dela Paris, «Dimineaţa», «Universul», toate ziarele din Capitală şi noi, anunţăm simplu şi modest: Paris.. dela... şi conţinutul telegramei.

Singur confratele cu redacţii în toată lumea, anunţă mândru: «Dela redacţia noastră din Paris». Fiindcă — înţelegeţi dv. — d'aia are redacţii pe tot globul... Nu e ca noi, ca «Universul», sau ca «Dimineaţa»...

S'a întâmplat însă un lucru, care a dovedit inutilitatea cheltuelilor fantastice pe cari le necesită ţinerea unei redacţii (aşa cum are confratele cu redacţii pe tot mapamondul), la New-York.

Ascultaţi, că face.

Toma Aurel, a boxat de curând la New - York, cu un oarecare Martin.

In noaptea de 27 Martie, informaţi telefonic din Paris, am anunţat (în «Gazeta Sporturilor» cu data de 28 Martie) că Toma Aurel a învins la New-York pe Jimmy Martin, prin knock-out în repriza cincea.

Cum noi n'avem redacţii la Paris, la New-York sau la Mizil, am anunţat cinstit că ştirea ne-a fost transmisă din Paris.

In aceiaşi zi, confratele cu sucursale redacţionale pe tot globul a avut (întâmplător) aceiaş ştire, dar cu două mici modificări.

In primul rând, n'a avut-o dela Paris. Ca noi, sau ca celelalte ziare din Bucureşti. A avut-o direct dela New-York (Că'n fond d'aia are redacţie la New-York). Şi-a anunţat-o bine înţeles, cu faimoasa etichetă care sperie de câtva timp, lumea sportivă din România Mare: «Prin telefon, dela redacţia noastră din New-York».

Dela redacţia d-lor, din New-York!....

Dar ştirea confratelui, (cu redacţii numeroase) mai prezenta o diferenţă: anunţa că învinsul lui Toma Aurel este Frankie Martin, nu Jimmy Martin.

A doua zi confratele a revenit, cerând «pardon» şi precizând că este vorba într'adevăr de Jimmy Martin, dar că la telefon... (vedeţi dv.!...) a auzit Frankie, deoarece erau păcănituri pe fir, New-Yorkul e departe, redacţia d-lor e tocmai în cealaltă parte a New-Yorkului, iar americanii au un fel de a pronunţa care s'aude Frankie, când se citeşte Jimmy...

Mă rog...

Eri însă, «Gazeta Sporturilor» a publicat o scrisoare din partea lui Papană, care precizează că matchul lui Toma Aurel, anunţat în Bucureşti la 27 Martie s'a disputat la New-York, zece zile înainte. Adică, la 17 Martie.

In ceiace ne priveşte pe noi, întârzierea este explicabilă.

Noi n'avem redacţie la New-York. Noi — aşa cum am anunţat din capul locului — am primit ştirea dela Paris. Iar ziarele pariziene (cari deasemeni nu pot TOATE să aibe redacţie la New-York) au cules-o cu întârzierea cuvenită, din ziarele americane.

Prin urmare, noi sântem în regulă.

Cum se explică însă, întârzierea confratelui cu redacţie la... New-York?...

Ce-a făcut redacţia aceasta?... N'a aflat de matchul Toma Aurel — Jimmy sau Frankie Martin, decât dupăce a citit ziarele franceze? A dormit? — există, sau a decedat?...

Ce redacţie este asta?

Vorbim fireşte de redacţia din Capitală a avutului nostru confrate, care şi-a inventat redacţii pe tot globul...

Nu de altceva, dar a început lumea să râdă... de câte ori citeşte «Dela redacţia noastră din Nanking» *şi află ştiri cu 10 zile întârziere, primite dela Paris, ca toate celelalte ziare bucureştene cari n'au pretenţia că au redacţii la New-York, la Honolulu, sau la Martinica...*

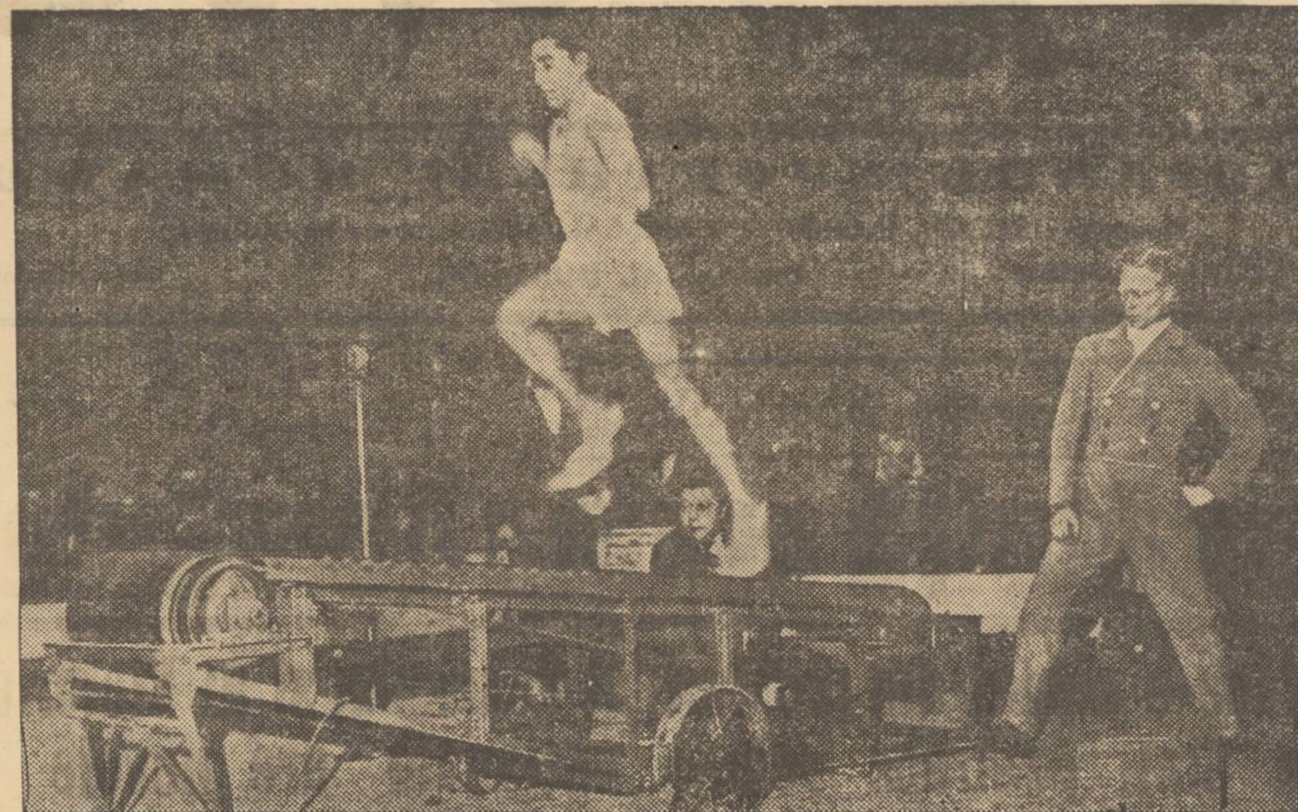
Minimus

Tic profesional

Surpinşi de incendiu, campionii de sărituri artistice se salvează în plasa pompierilor...

Mărire şi decadenţă...

Faimosul recordman mondial Jules Ladoumègue se produce în exibiţii pe scena unui music-hall din Capitala Franţei

Povara gratuităţilor

«Povara gratuităţilor a devenit insuportabilă» — acestea sunt vorbele pe cari ni le-a adresat un conducător de club, cu prilejul unei recente discuţiuni.

Intr'adevăr, ceace se petrece la matchurile de football întrece orice închipuire. Incintele arenelor sunt pline, iar în momentul când se fac socotelile se constată un lucru foarte simplu: 30% din spectatori au intrat fără să plătească. Reuşesc acest lucru sub diverse titluri şi în special la tribună.

Pe acest plan România conduce într'un clasament mondial.

Gratuităţi câte există şi câte se cer la noi pentru diferite pretexte, nu există în nici o altă ţară din lume. Situaţia aceasta complică foarte mult existenţa materială a cluburilor.

In ciuda socotelilor pe cari le fac toţi nepricepuţii, în ciuda aparenţelor şi a unor cifre ale căror conţinut nu este bine sesizat, cluburile noastre din cele două sau chiar trei divizii au o situaţie absolut precară.

In sezonul actual cluburile sunt deficitare. Tot ce au realizat în acest sezon nu acoperă marile cheltueli cari le-au avut. Noi facem socoteala cluburilor, în funcţie de încasări şi cheltueli normale, nu ne gândim că într'o zi se entuziasmează x şi în alta y şi aruncă o sumă oarecare în visteria golită. Astfel de resurse nu pot intra în calcularea existenţei normale a unui club.

Ne referim la comparaţia dintre încasări şi cheltueli normale, atunci când afirmam că grupările sunt deficitare. Deaceia nu ne grăbim să ne însuşim teorii cari deservesc demagogia sportivă şi nu cerem cluburilor să facă alte sacrificii decât cele pe cari le fac în prezent.

Situaţia aceasta este complicată după cum am mai spus de plaga gratuităţilor.

30% în mod normal — o proporţie mult mai mare în alte împrejurări — din spectatorii matchurilor, beneficiază de gratuităţi.

Acest procent scumpeşte în primul rând locurile celor cari plătesc şi provoacă o aglomeraţie inutilă.

Există un număr de carnete emise de federaţie pentru categorii de oficiali şi persoane cari au dreptul la gratuităţi, dar pe lângă aceştia aşa numitele «invitaţii» cari se storc dela cluburi sub diverse titluri constitue o povară pentru echilibrul gestiunei unui match.

Sâmbătă au fost pe arena Venus, fără exagerare, aproape 20.000 spectatori. Cifra aceasta ne-a bucurat, pentrucă vedeam în ea o ilustrare eloquentă a popularităţii campionatului şi o indicaţie pentru viitor. Am cercetat mai deaproape această cifră, am căutat să aflăm ce reprezintă sub raportul categoriilor de spectatori şi am putut constata că din 20.000 de spectatori numai 13.677 au fost plătitori.

Aproape 7.000 de gratuităţi, din cari reducem o mie de carnete eliberate de federaţie, 6.000 de spectatori au fost «pleşcari», pur şi simplu...

Un astfel de sistem nu poate dăinui. Regimul gratuităţilor dela noi, nu poate fi suportat de cluburi şi nici nu trebue tolerat.

Grupările n'au reuşit însă până acum să ia o măsură eficace pentru desfiinţarea «invitaţiilor»... Federaţia are datoria să le ajute în această direcţie.

E nevoie de o măsură de autoritate. Fără o astfel de măsură nu se va putea desfiinţa practica aceasta nenorocită. Districtul, la Bucureşti sau un for central pentru toată ţara, au căderea să decidă desfiinţarea gratuităţilor. In modul acesta cluburile vor fi acoperite de o măsură oficială, atunci când vor avea de răspuns la solicitările de bilete gratuite.

Federaţia trebue să dea acest ajutor cluburilor, cât mai de grabă şi să renunţe să studieze — după cum ştim — o măsură pentru perceperea taxelor pentru biletele gratuite.

Federaţia, în loc să ajute desfiinţarea gratuităţilor, se gândeşte să le agravează caracterul printr'o măsură de impozit pentru invitaţii.

LIS.

Matchul Ripensia — Juventus n'a atins, de sigur, o culme de frumuseţe. Asta, pe teren. Căci în tribună, am auzit şi constatat mai multe «culmi», pe cari — ca în totdeauna indiscreţi — le vom divulga în rândurile de mai jos.

Exasperat de eficacitatea lui De Vittor, d Tomaziu a fost surprins în repetate rânduri sărind nervos depe locul pe care şedea, şi explodând tot atât de nervos:

— E culmea!..

Shoturile la poartă ale lui Chiroiu şi Schwartz au atins culmi de... înălţime.

După fluerul final al arbitrului, încântat de victoria Juventus-ului, d. Dumbrăveanu a fost văzut în... culmea fericirii. Iar d. Bruno Metro Goldwyn a fost văzut din nou în tribună (asta-i curat culmea!...) cu aceiaş veche şi oxigenată (semi)vedetă de revistă, cu care a stabilit culmea recordului de supărări şi împăcări. (In total, vre-o 4.000...).

S'ar putea spune, deci, că matchul Ripensia — Juventus a fost un match al culmilor:

— Să-ţi spun drept, se destăinuia d. Tomaziu după match, d-lui Balaci, mie nu mi-a plăcut teribil matchul.

— Nici-o parte din el?..

— Ba da... Sfârşitul..

— Dece sfârşitul?..

— Fiindcă s'a sfârşit... cu victoria noastră!... a zâmbit, mulţumit, vicepreşedintele Juventus-ului...

*

De câtva timp, a devenit la modă expresia «inter rătăcitor». O utilizează presa şi o aplică uneori, jucătorii.

In cursul matchului Juventus — Ripensia, expresia aceasta a prilejuit următorul dialog, între Zăinescu şi Brandabura. Un dialog scurt, dar suficient de zgomotos, pentruca să poată fi auzit până în vârful tribunei.

— Ce cauţi înaintea înaintării?.. l-a interpelat Zăinescu pe Brandabura, care uitase — probabil — că joacă mijlocaş.

— Sunt inter rătăcitor...

— Păi ce, joci inter?...

— M'am rătăcit inter rătăcitor!... a zâmbit Brandabura, găsind singura explicaţie posibilă a locului de inter, pe care îl ocupase..

*

In Ungaria, pentru a putea fi utilizat în echipa naţională maghiară, Auer a fost transformat urgent şi comod, în Avar.

Sub acest nume, a jucat în repetate rânduri în reprezentativa Ungariei, şi a cules de câte ori a jucat, aplauze şi elogii.

In matchul cu Venus, Auer a fost sub-mediocru. Nu s'a văzut.

— Auer ăsta, a devenit iar Avar!.. se plângea unui suporter ceferist, d. Bauer. E atât de avar, încât nu vrea să dea o singură passă ca oamenii...

*

Gruparea Juventus contează pe simpatia zgomotoasă a unui confrate foarte econom. (Nu cu talentul... cu banii...).

In cursul matchului Juventus — Ripensia, confratele acesta a răguşit deabinelea, încurajându-şi simpatiile:

— Hai Vogl...

— Hai Zăinescu...

— Hai Palmer...

La pauză, s'a ridicat.

— Pleci?... l-a întrebat un cunoscut.

— Mă duc în cabină să dau jucătorilor câte-un plic!... a ripostat confratele, purtând în mână 11 plicuri voluminoase şi amintind un gest generos al d-lui gen. Gabriel Marinescu, care a gratificat pe venusişti cu câte 5.000 lei, după victoria asupra lui F. C. Rapid.

In cercurile juventiste, gestul acesta al confratelui a stârnit emoţie:

— Se duce într'adevăr la cabine?...

— Dă jucătorilor câte-un plic?

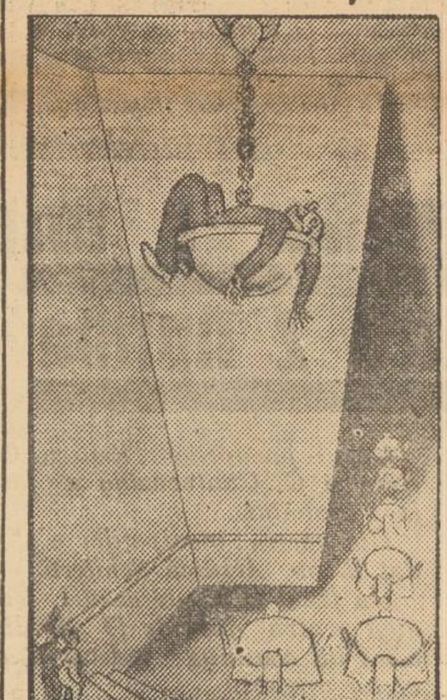
— El?..

Abia după match, emoţia aceasta s'a dizolvat, ca într'o apă rece de explicaţii. Confratele s'a dus într'adevăr la cabină. A dat într'adevăr, jucătorilor, câte-un plic.

In plic însă, în loc de bani, jucătorii juventişti au găsit o hârtie cu următorul cuprins, scris foarte citeţ şi iscălit de generosul suporter juventist: «Dacă câştigaţi, să-mi daţi câte-o sută de lei din prime, că merit pentru cât am strigat...».

Castor

Un shot reuşit!

— Cum a ajuns ăla acolo?
— A avut aseară un incident cu un footballist...

U. F. R. S.

Realizările forului suprem

Duminică la adunarea generală a «Uniunei Federaţiilor sportive din România», d. Neagu Boerescu, secretarul general al forului suprem, a dat citire dării de seamă asupra activităţii pe anul sportiv trecut.

Această dare de seamă cuprinde lucruri foarte interesante, cari trebuie cunoscute de marea massă a sportivilor. Iată pentruce publicăm această dare de seamă, în cele ce urmează:

Multe şi pline de greutăţi şi răspunderi au fost chestiunile care ne-au preocupat în cursul anului sportiv 1936—1937 şi cărora a trebuit să căutăm a le da soluţiuni adequate în lipsa — uneori totală — de sprijin şi de ajutor din partea celor în drept.

Prima chestiune de importanţă primordială pentru sportul românesc a fost participarea noastră la jocurile olimpice dela Berlin.

Cu toată dezinteresarea generală întâlnită, am reuşit, recurgând numai la propriile noastre puteri, să înlesnim participarea sportului nostru la cea mai formidabilă înfăptuire socială şi sportivă din câte s'au cunoscut în condiţiile cele mai bune cu putinţă şi cu cât mai mici sacrificii financiare personale.

Pentru aceasta, membrii Biroului nostru Permanent din care mulţi sunt şi membrii ai Comitetului olimpic Român, au depus străduinţe zilnice şi o muncă fără preget, care au fost răsplătite prin rezultatele obţinute, mai mult decât onorabile date fiind grelele condiţiuni de pregătire şi clasa destul de redusă a sportului românesc, faţă de aceia a marilor naţiuni sportive din Europa, America şi celelalte continente.

Din slabele sale venituri, U. F. S. R. a subvenţionat cu suma de lei 85.000 — câteva din federaţiile participante şi în afară de aceasta a înlesnit prin nenumărate intervenţii, reduceri, paşapoarte gratuite şi acordarea unui schimb în deosebi de favorabil, participarea a: 7 reprezentanţi la atletism, 9 la gimnastică, 6 la box, 7 la scrimă, 8 la lupte, 5 la tir, 6 la sporturile equestre şi 20 la hand-ball, în total 66 bărbaţi şi 2 doamne, precum şi a unui număr de 3 membri ai Comitetului Olimpic Român şi 17 oficiali şi conducători ai diferitelor federaţii.

Cu satisfacţia datoriei împliniie, îndrăznim să spunem că participarea noastră, pe cât a fost ea de oportună pentru propaganda noastră generală peste hgtare, pe atât de mult a folosit sportului românesc prin contactul intim cu cei mai autorizaţi exponenţi ai sportului internaţional şi prin cunoştinţele tehnice dobândite de tinerii şi inimoşii noştri sportivi.

După întoarcerea dela jocurile olimpice, Biuroul Permanent a avut să pregătească participarea la jocurile balcanice de tir şi atletism care 'au ţinut la Atena şi unde reprezentanţii noştri au obţinut clasamente din cele mai onorabile.

O altă preocupare de căpetenie a fost reorganizarea U. F. S. R. şi integrarea sportului românesc în marea mişcare de ridicare culturală şi educativă a tineretului, realizată nid impulsul generos şi dragostea neţărmurită a Iubitului nostru Suveran.

Noua legiuire a O. E. T. R., pe care unii dintre dvs. au privit-o cu oarecari aprehensiuni în adunarea generală trecută, s'a dovedit fi de un netăgăduit folos mişcării noastre sportive.

Descătuşarea forurilor noastre sportive de păgubitoarele deprinderi electorale, prin faptul numirii în fruntea federaţiilor a unor personalităţi marcante şi încercate în conducerea sporturilor întărirea sentimentului de răspundere, ordine şi disciplină în toată activitatea precum şi mai ales însemnatele ajutoare morale şi materiale acordate de instituţia noastră de Stat conducătoare O. E. T. R., a provocat o sporire a emulaţiei de muncă şi un randament mai bun al străduinţelor celor ce cu atâta trudă şi avânt se devotează — fiecare în colţişorul său — pentru ridicarea şi desvoltarea sportului românesc.

Şi fiind vorba de aceste ajutoare voi enumăra aci pe câteva din cele mai de seamă.

Un alt ajutor preţios a fost acordarea gratuităţii taxelor poştale pentru numeroasa corespondenţă a U. F. S. R. şi a federaţiilor sale.

Legăturile noastre cu străinătatea au fost mult ajutate prin acordarea gratuităţii paşapoartelor colective şi individuale precum şi prin scutirea de taxa timbrului turistic pentru echipele ce au reprezentat sportul românesc dincolo de graniţele ţării.

La fel reducerea de 75% pe C.F.R., N.F.R. şi S.M.R.

Scutirea de taxe pe spectacole a manifestaţiilor sportive amatoare precum şi scutirea de ori ce taxe şi impozite către fisc, Stat, judeţe şi comune a U.F.S.R. ne-a fost de asemeni de un nepreţuit ajutor.

Dacă la toate acestea voi adăoga că, în urma intervenţiilor noastre insistente şi arătării sincere a nevoilor noastre atât de mari de reorganizare şi desvoltare, O.E.T.R. ne-a acordat pentru exerciţiul ce vine o subvenţie de 1.100.000 lei, cred că putem constata cu bucurie că încadrarea noastră în organul de Stat O. E. T. R., departe de a ne aduce vre-o scădere de importanţă sau de autoritate, a sporit dimpotrivă cu mult prestigiul oficial al instituţiei noastre şi i-a pus la îndemână pentru prima oară de când există mijloacele necesare realizării unei mari părţi din scopurile sale şi putinţa unei existenţe demnă de importanţa ei.

In afară de recunoştinţa fără margini ce purtăm şi vom purta veşnic Iubitului nostru Suveran şi Protector care din locu-l de veghe prezidentă cu înaltă înţelepciune şi cu inimă iubitoare la destinele acestei instituţiune de regenerare a tineretului, ne face o plăcută datorie aducând viile noastre mulţumiri conducătorilor oficiului de educaţie a tineretului român, d-lor general I. Manolescu şi maior adjutant T. Sidorovici, pentru calda înţelegere cu care au întâmpinat toate nevoile noastre şi pentru interesul nedesminţit ce poartă instituţiei noastre.

Activitatea noastră de conducere şi armonizare a nevoilor federaţiilor, legături cu autorităţile, pregătirea noastră sportivă şi activitatea de înrumare în cadrul noilor instrucţiuni date de O.E.T.R. a făcut obiectul discuţiunilor şi hotărârilor a 22 şedinţe a Biuroului permanent şi 10 şedinţe ale Comitetului Central.

S'au stabilit norme pentru numirea preşedinţilor federaţiilor a jumătate din Comitete, adunările generale extraordinare pentru modificarea statutelor, angajamentele cu străinătatea, schimburile de sportivi cu Ungaria în urma unui acord de reluarea relaţiilor sportive iscălit de mine cu O. T. T. din Budapesta, acord care a făcut posibilă intrarea foot-ball-ului românesc în Cupa Europei Centrale, stabilirea unui calendar sportiv, sporturile femenine, antrenorii sportivi, etc.

S'au trimes federaţiilor un număr de 50 circulări lămuritoare privitoare la chestiunile sus menţionate precum şi la datele şi actele ce urmează a fi întocmite pentru obţinerea sau reconfirmarea personalităţii juridice.

Activitatea biurocratică a secretariatului nostru general a fost de 1112 hârtii intrate şi 2400 eşite.

S'au comandat noi registre de inventar, jurnal de cassă, cartea mare, registru de evidenţe, registru pentru înscrierea asociaţiilor recunoscute ca autorizate şi asociaţii persoane juridice, registru pentru omologarea recordurilor precum şi un fişier pentru persoanele decorate cu Meritul Cultural pentru sport.

Următor dispoziţiunilor O.E.T.R., s'au întocmit acte justificative în triplu exemplar, dosare şnuruite, parafate, state de plată şi o altă sumă de alte acte care ne-au dat foarte mult de lucru.

Comitetul nostru central s'a ocupat deasemeni cu judecarea a diferite litigii care au fost soluţionate spre satisfacţia generală.

In sfârşit am centralizat ca de obicei propunerile federaţiilor pentru decorarea cu Meritul Cultural pentru sport şi am procedat la decernarea Premiului Naţional pentru Sporturi, care a fost atribuit în 1936 d-lui Const. Cantacuzino, mealiile pentru merite sportive fiind acordate d-lor: Manole Stroici, campion de tir, N. Marinescu campion naţional de scrimă la cele trei arme şi Toma Aurel, campion naţional de box.

(Va urma)